

POSUDEK VEDOUCÍHO PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Zvuková dramaturgie ve filmu *Alphaville* Jean-Luc Godarda
Autor/ka práce: Nicolas Henry Atcheson
Studijní program: **B8204**
Typ studijního programu: bakalářský

Vymezení cíle a jeho naplnění: B

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce): A

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi: B

Logická stavba a členění práce: B

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu: C

Práce s informačními zdroji: B

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň: D

Stanovisko posuzovatele k výsledku kontroly Theses: ok

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Nicolas Atcheson se ve své bakalářské práci věnuje Godardovu filmu *Alphaville*, se speciálním akcentem na jeho zvukovou dramaturgii. Každý hlubší rozbor dramaturgické stavby se musí opírat o širší pochopení kontextu vzniku daného díla, v rámci kterého teprve můžeme porozumět zkoumanému. Mohu s potěšením konstatovat, že Nicolas kontext nepodceňuje, a věnuje mu nadstandardní péči.

V první kapitole autor usazuje Alphaville (a Godardovu ranní tvorbu) do širšího proudu dějin kinematografie. Správně poukazuje na jejich generační odpor k „tradici kvality“ a taky odhaluje některé z inspiračních zdrojů francouzské nové vlny.

V druhé kapitole Nicolas dále kontextualizuje Alphaville s ohledem na politické klima doby, které je pro pochopení celé kinematografie šedesátých let stěžejní. Ve své bakalářské práci několikrát odkazuje k Marxovi (coby zásadnímu filosofickému inspiračnímu zdroji Godarda), bohužel však nikde hlouběji tento vztah nerozpracuje. Je možné, že tato výtky není úplně na místě, ježto se jedná o práci bakalářskou nikoli disertaci. Nicméně nedá mi nepoznamenat, že Marx je nejcitovanějším filosofem 20tého století, a jako takový se stal pop artovým objektem, přičemž se obvykle vztahujeme, ať už zleva či zprava, pouze k mlhavé ideji, k matné představě, a obecně jej používáme spíše jako nálepku, než jako hodnotový či argumentační soubor myšlenek k politické filosofii. Bylo by tedy přínosné tento ideový vztah rozpracovat a zkonkrétnit, nespoléhat na společný kontext, protože jediné, co s ohledem na Marxe máme všichni společné, je pouze povědomí o nálepkách.

V třetí a čtvrté kapitole se již Nicolas dostává k samotné dramaturgii Alphaville. Obzvláště oceňuji, že v rámci dramaturgického rozboru odkazuje i zpětně k prvním dvěma kapitolám, čímž celá práce získává na sevřenosti a soudržnosti. Celková struktura dramaturgického rozboru se mi zdá funkční a čtenářsky přívětivá, autor se věnuje jaksi selektivně pouze podstatným elementům a vždy je vztahuje k celkovému významu díla, čímž text velmi zpřehledňuje. A konečně v poslední kapitole zdůrazňuje estetickou příbuznost k principům konkrétní hudby.

Celkově práci hodnotím jako kvalitní. Navzdory drobným výhradám, které by ještě tu a tam mohly pomoci konečnému textu, jsem přesvědčen že Nicolas předkládá práci, která splňuje standardní kritéria, proto ji doporučuji k obhajobě navrhuji hodnotit známkou B.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Doporučení práce k obhajobě:	Ano
Navrhovaná klasifikace:	B
Datum vypracování posudku:	16.6.2023

Jakub Kudláč

.....

Jméno vedoucího práce

... 16.6.2023.

(datum a podpis)

